

lig Grund til at ønske en saadan Reform, forekommer det mig meget beklageligt, at det ærede Flertal i Udvalget har indtaget en Stilling, som — forudsat at Flertallets Anskuelser blive adopterede af Folkethinget — vistnok vil have til Folge, at denne Reform vil blive udfødt i en vis Fremtid; thi man kan vistnok antage, at hvis de Vædringsforslag, som det ærede Flertal har stillet, skulde blive antagne, saa vil Alt med Hensyn til det lærde Skolevæsen for det Første blive ved det Gamle. Naar jeg forøvrigt har tilladt mig at begjære Ordet, er det egentlig blot for at omtale et enkelt Punkt, et enkelt af de indgribende Forslag, som Flertallet i Udvalget er fremkommet med. Som bekendt er det ikke mange Aar siden, at et temmelig stort Antal af de lærde Skoler blev nedlagt, og det turde være tvivlsomt, om det ikke vilde have været rigtigt at bibeholde nogle enkelte af dem, saasom Kolding Skole. Det kan vistnok af flere Grunde være tvivlsomt, om det har været rigtigt at gjøre det, og om vi ikke i saa Henseende ere gaaede temmelig vidt; men imidlertid finder dog Flertallet i Udvalget, at man langt fra er gaaet vidt nok, idet det foreslaar, at man endnu — og det endda kun foreløbig — skal nedlægge 2 Skoler. Den høitærede Minister har allerede udtalt sig mod dette Forslag. Den ene af disse Skoler er jo Metropolitanaskolen her i Byen, om hvis Nedlæggelse, der meget ofte har været Spørgsmaal i denne Sal; men det er altid forekommet mig, at de Grunde, der ere blevne anførte for at nedlægge den, kun have været lidet vægtige. Det er jo ogsaa en bekendt Sag, at netop denne Skole kun medfører en meget ringe Udgift, og da jeg nu finder, at der overhovedet ikke er nogen Anledning til at nedlægge nogen af de lærde Skoler, saa kan jeg naturligtvis ikke stemme for Forslaget om Metropolitanaskolen. Den anden Skole, som Flertallet foreslaar at nedlægge, har ogsaa for en Række Aar siden været under Omtale her i denne Sal. Det er vel omtrent 15 Aar siden, at der var Tale om at nedlægge Randers Skole, og for at forhindre dette var det, at Randers Kommune paatog sig, ikke alene at skænke Grunden til en ny Bygning, men ogsaa til for egen Reg-

ning, at opføre den hele Skolebygning mod at faa den gamle Bygning, der var af yderst ringe Værdi. Jeg erindrer ikke ganske nøie, hvor stor den Udgift var, som Kommunen derved paatog sig, men jeg tror ikke at tage feil, naar jeg siger, at det var omtrent 40,000 Rd., som den udrede i den Anledning. Jeg var selv paa den Tid, da denne Sag var for, Medlem af Randers Kommunalbestyrelse, og jeg kjender godt de Betæneligheder, som man dengang havde ved at vælge en saa stor Byrde over paa Kommunen. Jeg maa antage, at det ærede Flertal i Udvalget ikke har noget rigtigt Kjendskab hertil, thi ellers kunde der neppe have været Tale om saa faa Aar efter, at en enkelt Kommune har udredet et saa betydeligt Beløb til sin Latinskole, at stille Forslag om at nedlægge denne Skole. Jeg indser heller ikke, hvilke Grunde der overhovedet taler derfor, og jeg tror ogsaa, at det ærede Flertal selv har fundet, at der just ikke var vægtige Grunde derfor; thi i Betænkningen har man ikke anført nogen som helst Grund for at nedlægge Skolen, og det har maasse været, fordi man ikke kunde finde gode Grunde og ikke gjerne vilde anføre Grunde, der ikke vare gode. Det er bekendt, at Byen er i stadig Udvikling, og at Skolelokalet vistnok er bedre end paa de fleste andre Steder, da det er aldeles nyt, saa at det ikke ret vel ses, hvilke Grunde der har bestemt det ærede Flertal til at foreslaa netop denne Skole nedlagt. Jeg haaber, at Flertallets Forslag i det Hele maa blive forkastet, men jeg skal ret meget anbefale, at specielt Forslaget om de to Skolers Nedlæggelse forkastes.

H. C. D. Müller: Det er lidt vanskeligt at tage Ordet i denne Sag paa dette Stadium af Forhandlingen, da det forekommer mig, at de Indstillinger, som Flertallet har overleveret til Thinget, minde stærkt om Grundlaget ved første Behandling og dernæst forekommer det mig ogsaa, at allerede noget af den oldnordiske Aand har vist sine Virkninger her i en vis egen Dærighed og Hefstighed, saa det er uvovligt nok at vove sig ind i de Ræmpendes Rækker. Naar jeg nu tager Ordet, er det dog alligevel for at tale